

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 47/2568

คำวินิจฉัยที่ 47/2568 ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดนครปฐม ศาลผู้รับความเห็นนาง ม. ผู้ฟ้องคดีองค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1 กับพวก รวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินมีโฉนดยื่นฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 2 กรมทางหลวงชนบท ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ขออนุมัติจัดทำโครงการงานซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านบางภาษี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อนุมัติให้จัดทำโครงการและดำเนินการก่อสร้างถนนลงบนที่ดินของผู้ฟ้องคดีเต็มทั้งแปลง และถ่ายโอนโครงการให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ให้ความยินยอม ไม่เคยอุทธรณ์หรือยกที่ดินให้เป็นที่สาธารณะ การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นทางสาธารณประโยชน์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจึงชอบด้วยกฎหมายและมีได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า การก่อสร้างถนนในพื้นที่พิพาทเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 3 การโต้แย้งว่าถนนดังกล่าวก่อสร้างบนที่ดินหรือรกร้างที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดนครปฐมพิจารณาแล้วเห็นว่า

คำพิพากษา

เหตุแห่งการฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อ้างว่าที่ดินเป็นทางสาธารณประโยชน์ ดังนี้ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้ว แม้องค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 2 กรมทางหลวงชนบท ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี จะเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามบทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามโดยอ้างเหตุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กรกร้างที่ดินของผู้ฟ้องคดีเต็มทั้งแปลง ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ จึงเป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสถานะของที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นที่

สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดี การก่อสร้างถนน
คอนกรีตของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่หากที่ดินพิพาทตกเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน จะเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม
มีอำนาจเข้าไปก่อสร้างถนนคอนกรีตได้โดยไม่เป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงมี
ความมุ่งหมายที่จะให้ศาล มีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ คดีนี้
จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/47/2568>